

CIOTCZONY (17) ai

Oba o jasne.

sg m N ciotczony (3). ◊ *D* ciotczon(e)mu (1). ◊ *A* ciotczon(e)go (3). ◊ *pl N m pers* ciotczeni (2) *Calep*, *SarnStat*, ciotczoni (1) *GroicPorz. subst* ciotczoné (5); -é (1), -(e) (4). ◊ *G* ciotczonych (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Spokrewniony przez ciotkę; cioteczny (17) : *Matrueles*, *Od dwu fióstr dźiecy/ ciotczone dźiecy Mącz* 211b, 398a.

W charakterystycznym połączeniu: ciotczone dzieci (3).

Przysłowie: Bestia bestiam novit, Zna śwóy śwego/ wuyeczny ciotczoného. Mącz 24c.

Wyrażenie: »ciotczony rodzony« (3): *Iako shobye pyotr sthem tho grzegorzem nyczą śwący [!] sczyothczonych [!] rodzonych. ZapWar 1522 nr 2281, 1522 nr 2281; RejZwierc 90.*

Zestawienia: »ciotczony(-ni) brat (a. bracia)« [szyk 3 : 3] (6): *GroicPorz ff2v; á przeciw Boleśławowi brátu ciotczonemu [...] woýłko zebrał BielKron 345, 364v; StryjKron 767; Calep 247b; Confobrini [...] Ciotczeni brácia. SarnStat 599.*

»ciotczona siostra« (1): *Ciotczoni brácia álbo śioftry/ ktorzy fy rodzą odedwu Syoftr. GroicPorz ff2v.*

Szereg: »wuyeczny a ciotczony« (1): *Amitini, Wuyeczne á ciotczone dźieci. Mącz* 7d.

Iron. (4):

Wyrażenie: »ciotczony rodzony« (4): *A owo Adulator przy nim z drugiey strony/ Iego powinowáty ciotczony rodzony. RejWiz 74v; POchlebczá práwie dobrze wycwiczony/ Ieśt pánom łgarzom ciotczony rodzony. RejZwierc 216v, 85; Cnotá bowiém czyłtości pánieńłkiéy, á vkochánié stanu bezzeńłkiégo, byle wedle Bogá, łą ciotczoné rodzoné. GosłCast 7.*

Synonim: zest. »ciotczony brat«: ciotczanek.

Cf **CIOTCZANY, CIOTE CZNY**